

Bohumil Melichar, Stávka textilních dělníků ve Strakonících v roce 1933, hospodářsko-sociální konflikt v průběhu velké hospodářské krize, Bakalářská práce FF UK, Praha 2015, 125 str.

Předkládaná bakalářská práce je výsledkem jistě dlouhodobého studia a hlubokého zájmu. Autor dokázal snoubit podrobnou teoretickou přípravu s poctivým archivním výzkumem, což se nevidí u studentů příliš často a je třeba tuto skutečnost vyzvednout již úvodem.

Jako téma si vybral jednu z větších stávkových aktivit v průběhu velké hospodářské krize v Československu, přičemž tento fenomén nahlíží hned z několika úhlů pohledu a perspektiv. Vedle důkladného studia péče o nezaměstnané ve Strakonících (mnohdy v analogii s jinými regiony, nejvíce s Prahou) a pokusem o nastínění životní úrovně a jejích změn v důsledku ztráty zaměstnání v této době, kdy autor vychází především z archivního materiálu a tisku, je schopen pracovat s celou řadou teoretických konceptů a na látce demonstrovat i různé úrovně působení komunistické politiky a jejich struktur. Zde se opírá jak o tisk, literaturu, tak i o vzpomínky a někdy i archivní materiál. Téma pak konfrontuje ještě s výkladem z pohledu národní obce fašistické a zmiňuje i agrárnícký a sociálně demokratický „přístup k věci“, tedy strany státotvorné, s nezpochybňovanou politickou odpovědností. Trochu zde chybí pohled také z druhé strany, nemám na mysli samosprávu a státní orgány, ale stávkou postižené podnikatele. Jejich reflexe problému by jistě byla zajímavá.

Struktura práce je velmi dobře promyšlená, dokáže dobře kloubit pasáže opírající se o literaturu s vlastním prvovýzkumem. Autorovy závěry a hodnocení je třeba považovat za zralé a činěné na základě bohatého rozhledu po literatuře. Před očima tak máme jak přiblížení dění ve Strakonících v této době, tak řadu přesahových námětů.

Jak již bylo konstatováno výše, je práce Bohumila Melichara vysoce nadprůměrná. Zároveň se i ona nevyvarovala jistých drobných (a zbytečných) spíše formálních pochybení, jež se týkají ledabyle provedené jazykové redakce textu a zcela podivného řazení seznamu pramenů a literatury, spíše pro doplnění by bylo více než vhodné uvádět nejen archiv, ve které autor pracoval, ale rovněž fondy, které procházel. Zcela závěrem si pak dovoluji doplnit, že např. v disertační práci Hany Matyskové by objevil patrně řadu prvků i ze soukromého života komunistických aktivistek (ale nejen jich), které by mu obraz těchto profesionálních revolucionářů plastičtěji dotvořily. Obrazová příloha by práci jistě také prospěla.

I přes výše uvedené připomínky však konstatuji, že bakalářská práce Bohumila Melichara vysoce překračuje požadavky kladené na tento typ prací, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako výbornou.

